

Բնացեալ 21 պատզ
այդ ընտրութեանը»:

ԲԱՄԹՈՒՄԻՑ մեզ գրում են. «Սեպտեմբերի
13-ին Քութայիսի նահանգական դատարանի
այստեղի բաժնանմունքում քննվեց Բաթումի
գիմնազիայի նախկին աշակերտներ Կվախաճէ՛
եւ Կվաչաճէ՛ի գործը, որոնք դատի էին են-
թարկվել նոյն գիմնազիայի Փրանսիական լեզուի
ուսուցուէի Ե. Արնոլդի սպանութեան պատճա-
ռով—առաջինը՝ իրեւ սպանող, իսկ վերջինը՝
իրեւ գրդող. Նախագահում էր դատարանի
նախագահ Բօդրոզսկի, մեղադրում էր պրօ-
կուրօր Բէլեավսկի եւ պաշտպանում էին՝ Կվա-
խաճէ՛ն երդուեալ հաւատարմատար Շէվալէ,
իսկ Կվաչաճէ՛ն երդուեալ հաւատարմատար
Էսասեն, Դահլիճը լիքն էր խուռն բազմու-
թեամբ. Նիստը բացվելուց նախագահը յայտ-
նեց, որ արդարադատութեան մինիստրի հրա-
մանի համաձայն գործը պիտի դռնփակ քննվի,
ուստի հրաւիրեց ներկայ եղողներին հեռանալ
դահլիճից, որ եւ կատարվեց Դատարանը հե-
տեւեալ վճիռը կայացրեց. Դեմենտի Կվախա-
ճէ՛ն, 17 տարեկան, զրկել բոլոր իրաւունքնե-
րից եւ ենթարկել 10 տարվայ տաժանակիր
աշխատանքի, իսկ իսահակ Կվախաճէ՛ն
արդարացնել. Խնչպէս լսում ենք, Կվախաճէ՛՛
պաշտպան Շէվալէ գործը դատաստանական
պալատն է անցկացնում»:

ԱԽԱԼՃԻԱՅԻՑ մեզ գրում են. «Մի շաբա-
թից աւելի է, որ մեզանում եղանակները անձ-
րեւային են եւ ցուրտ Ամեն օր անձրեւ է
դպալիս, իսկ ամսիս 10-ին շրջակայ լեւներում
արդէն ծիւն էր եկել. Այսպիսի եղանակների
պատճառով մեզանում սկսեց սաստիկ ցրտել,
այնպէս որ մարդիկ սկսեցին ձմեռվայ տաք
շորեր հագնել: Իսկ երէկ, ամսիս 14-ին երե-
կոյեան, քաղաքում սկսեց ծիւն տեղալ, մի ե-
րեւոյթ, որ մեզանում դեռ շատ վաղաժամ եւ
շը տեսնված է տարվայ այս ժամանակներում:
Միայն այսօր սկսեց եղանակը մի քիչ պարզվել
եւ տաքանալ: Այս տարի մեզանում գիւղական
որդիւնարերութիւնը բաւական առատ է: Հա-
ցահատիկների բերքը համեմատած նախորդ
տարիների հետ այս տարի առատ է եւ լու:
Հունձր վաղուց է, որ վերջացել է: Իսկ ծա-
ռապտուղների բերքը քիչ սակաւ, սակայն ո-
րակութեան կողմից լու է: Այս օրերս սկսել
են աշնանային մրգերի, գլխաւորապէս մեր
ինձոր եւ տանձի քաղելը, սակայն անընդհատ
տեղացող անձրեւը առ այժմ սկսեց արգելը
ինել: Եղանակները պարզելուն պէս կրկին
կը սկսեն քաղելը»:

ՂՈՒԲԱՑԻՑ մեզ գրում են. «Գաւառութեանի
օգնական Բրէսլէրի տեղ նշանակվեց քաղաքա-

առլոր ազգերը մինչեւ ամենահեռաւոր արեւելքը
պատմական գիտութեան սեփականութիւնն են
գարձել 19-րդ դարի արեւելագէտների չորսիւ
ուսումնասիրվել են ոչ միայն Ասիայի, այլ եւ
Աֆրիկայի շատ ազգերը։ Իր ճառի վերջում
դօկտ. Բերհմանը յոյս է տածում, որ արեւե-
ագիտութիւնը 20-րդ դարում գիտական աւելի
մեծ ու խոշոր նուածումներ կանէ, ի նկատ-
ինքնաւում անօեալի կրթիւ օրինակը

Սեպտեմբերի 5-ին, առաւտեսան ժամը
10¹/₂-ին պաշտօնապէս բացվեց կօնգրէսը մի
եւ նոյն ընդարձակ դահլիճում, որտեղ ոչ մի
պարապ աթոռ չը կար: Առաջին շարքերի ա-
թոռները բռնել էին Համբուրգի Բ. սե-
աւատի եւ քաղաքացիների ներկայացուցիչները:
Դահլիճի աջ օթեակները բռնել էին սենատի եւ
քաղաքացիների ներկայացուցիչների կանայք,
ձախ օթեակներում տեղաւորվել էին դիա-
լոգմատիսական անձնաւորութիւնները իրանց կա-
նանցով, իսկ մասած տեղերը բռնել էին արե-
ւելադէտները եւ առանձնապէս հրաւիրված
առաւուաւոր հիւներու եւ այլն:

պատուաւոր հիւրերը եւ այլն։
Կօնդրէսի նախագահը մի զգացված ճառով
սրտանց ողջունում է համագումարին մասնակ-
ցող բոլոր ազգերի արեւելագէտներին եւ ցան-
կանում է կօնդրէսի պարապմունքներին գիտա-
կան աջող հետեւանք։ Պրօֆ. դօկտ. Վինդիչը
ողջունում է կօնդրէսը իրրեւ գերմանական
արեւելագիտական ընկերութեան նախագահ։
Դօկտ. Քերհմանը, որ միաձայն հաւանութեամբ
եւ հաստատութեամբ ընտրվել էր Համբուրգի
արեւելագէտների XIII միջազգային կօնդրէսի
նախագահ, իր կողմից առաջարկում է ընտրել
կօնդրէսի պատուաւոր նախագահ Համբուրգի
աւագ քաղաքագլուխ նորին մեծութիւն դօկտ.
Միոնքերէրգին, որ եւ միաձայն ընտրվում ու հաս-
տափում է Քաղաքագլուխ Միոնքերէրգը ժողո-

ին քննիչ մ. Տիկոսկիյ: Սա առաջին անգամն է
նեղանում, որ մի դատաստանական բաշտօ-
նայ, բարձր ուսումնվ, ընդունում է պօլիցիա-
կան պաշտօն»:

ԱՐՏՈՒՐԻ ՏԵՍԻԹԻՒՆ

b U b l 2 o l u

Վրանսիական համաշխարհային հոչակ վայե-
ռղ այդ հանճարաւոր հեղինակի մասին հաղոր-
դում ենք առաջմ հետեւ հալ կենսադրական
եղեկութիւնները:

Էմիլ Զօրա ծնվել է Պարիզում 1840 թ. ապ-
րիլի 2-ին, ուրեմն նա մեռաւ 62 տարեկան
աստվածում Նրա մայրը Գրանսուհի Էր, հայրը
ատլացի, որ վախճանվելով 1847 թ. թողեց
նոտանիքը անտապահով վիճակի մէջ եւ մանուկ
Զօրան կարողացաւ բւսում սահմանալ ու աւարտել
առընթացը Պարիզի Լիցեում իր հօր մի քանի
արեկամների օգնութեան չորսհիւ։ Սակայն նա
ու կարողացաւ համարական կրթութիւն
առանալ, այլ ստիպվեց ծառայել իրեւ գործա-
ատար մի առեւտրական գրասենեակում եւ
պա Հաշէտի գրավաճառանոցում։ Նա գեռ-
չաշկերտ ժամանակ սկսեց գրել, առաջ ուստ-
աւորներ, ինչպէս սովորաբար լինում է, ապա
ուղրիկ պատմուածքներ, որոնց առաջին ժողո-
ածուն լոյս տեսաւ 1864-ին, «Contes à Ninon»

Հայոց առ օր սօսր զարսագրով օր առ
ոյն ժամանակ նա սկսեց զանտքան յօդուած-
եր գրել Պարիզի եւ գաւառական լրացինե-
ում գրական եւ գեղարուեստական կրթահիմքի
ամիսն եւ 1866-ին, թողնելով գործակատարու-
թիւնը Հայէտի մօտ՝ դարձաւ Վիլմէսանի խըմ-
ագրութեամբ հրատարակվող «Evenement»
աշխատակից Երիտասարդ հրապարա-
տիւսը հենց առաջին անգամից սկսեց ընդհա-
ռուր ընդունված հայեացքներին հակառակ գա-
ափարներ յայտնել գեղարուեստական գրակա-
ռութեան եւ գեղարուեստի մասին եւ դրանով
ուժիք իր վրա հաստակութեան ուշադրու-
թիւնը: Սկզբում նրա պատմուածքները եւ վէ-
րիկները տնկատելի անցան, բայց 1867
ւականին հրատարակված «Thérèse Raquin»
էպը ահագին գայթակղութիւն առաջ բերեց.
ննադատառութիւնը անբարոյական հրատարակեց
յդ վէպը եւ դարսեց «փառած գրականութեան»
որգում: Հետեւեալ վէպը «Madeleine Férad»,
որ հրատարակվեց 1868-ին, դարձեալ ուշադրու-
թիւն գրաւեց, որովհետեւ առաջին անգամ այդ
էպի մէջ Զօլան չօշափեց ժառանգականու-
թեան ինդիրը, որն ապագայում այնքան մեծ
տուութեամբ պէտք է զարգացնէր: Դրանից յե-

եան, որ անօրինակ է հանդիսանում գրակառութեան պատմութեան մէջ. դա այսպէս կոչ-

ականներին դիմելով մի ճառով, ողջունում
արեւելագէտներին Համբուրգի Բ. սենատի
քաղաքացիների կողմից եւ աւելացնում է
օտաւորապէս հետեւեալլ. Ալբեւելագէտների
հջազգային անցեալ կօնդրէմները մինչեւ այժմ
սյացել են Եւրօպայի այն գլխաւոր քաղաք-
նորում, որոնք մի եւ նոյն ժամանակ գիտնա-
մն ուսումնասիրութիւնների կենարօններն են
սպոտում եւ հրանգ համատարաննեոու, ճիմա-

սզբում եւ իրանց համալոտառաններով, ճեմա-
ններով, թանգարաններով եւ ժողովածու-
թրով արեւելագէտների ու շաղրութիւնն են
ուաւելք Համբուրգը չէ կարող այդպիսի առա-
լրութիւններ ներկայացնել, որովհետեւ նա
խաւորապէս առեւտրական մի խոշոր կենա-
նն է, որի նշանաւոր եւ հետաքրքիր զար-
ացումը նոր ժամանակին է պատկանում: Ա-
ռեւելագէտների միջազգային նախավերջին կօնգ-
ւոր կայացել է Հոօմում, մի քաղաք, որ վազ-
ամանակներից ի վեր յայտնի է եղել իր գե-
տրուեստական անգնահատելի գանձերով եւ
սպոյն ու զիտական աւանդութիւններով, իսկ
երջին կօնգուէսր ամիմ առևմտումի է հիւսե-

Երջին կօնդրէսը այժմ գումարվել է հիւսիս-
ային գերմանական առեւտրական քաղաք Համ-
բուրգում, որը յաւիտենական Հոօմի նման
ունի ընդհանուր պատմական մթնոլորդ, երեւի
իայն այն պատճառով, որ Համբուրգը վաղ
ամանակներից ի վեր առեւտրական սերտ յա-
րքերութեան մէջ է եղել Արեւելքի գրեթէ
յն բոլոր երկրների հետ, որոնց բազմակող-
անի ու գիտնական ուսումնասիրութիւնը այս-
եղ գումարված կօնդրէսի գլխաւոր նպատակն
կազմում։ Զը նայելով, որ Հանգեսն վաճա-
ականները եւ նաւագնացները վերոյիշեալ
երկրների հետ գլխաւորապէս առեւտրական
ահեր էին փոխանակում, բայց մի եւ նոյն ժա-
մանակ նրանք չեն մոռացել միշտ այդ երկրնե-
ից աշխարհագրական, բնագիտական եւ կուլ-

զած «Ծուգօն-Մակարական» էպօպայի հրատա
րակութիւնն է, որի մէջ լուսաբանված են եր
կու հիմնական թեմաներ, այն է «Ժառանգակակա
նութեան» եւ : խնդագարութեան ու խայտա
ռակութեան» (Նապոլէոն III-ի կայսրութեան
թեմաները: Ռուգօն-Մակարական սերիա
կազմող աշխատառութիւնները բազկացած ե
քանան հատորներից եւ այդ ամբողջ էպօպէան
ինչպէս հեղինակն է բնորոշում, ներկայացնում
«Մի ընտանիքի բնական եւ սօցիալակա
պատմութիւնը երկրորդ կայրութեան ժա
մանակը: Այդ քանան հատորները լոյս էի
տեսնում մէկ մէկու ետեւից գրեթէ ամե
տարի. սկզբում նրանք աննկատելի անցան
բայց չուտով յարուցին իրանց դէմ զայրոյթ
աղաղակներ հասարակութեան մի մասի կողմից
իսկ ոգեւորմած համակրութիւն եւ հացում
միւս մասի կողմից, մանաւանդ երբ հրատա
րակվեց 1877-ին «Assommoir» վէպը, որ հա
մաշխարհային հռչակ ստեղծեց իր հեղինակ
համար: Այդ սէրիայի մնացած նշանաւոր գոր
ծերից կը յիշենք «Նանա»—Nana, (1880թ.)
«Պարկի Որովայնը»—Le Ventre de Paris, (187
թ.), «Նորին Գերազանցութիւն Էօծէն Ռուգօն
(1876թ.), «Միրոյ մի էջ» (1878թ.), «Պտու Կը
—Pot-Bouille (1882թ.), «Ապրելու Ուրախու
թիւնը» (1883թ.), «Ժէրմինալ» (1885թ.)
«Երկրոր» (1888թ.), «Մարդ-Գաղանը» (1890թ.)
«Դրամը» (1891թ.), «Աղէտը»—Le Débâcl

իր այդ գլխաւոր աշխատութեան հետ զուգ
նմթ սց, էմիլ Զօլան վարում էր եւ ուրիշ աշ-
խատութիւններ: Նա անդամ էր գրական այ-
րջանին, որին պատկանում էին Ֆլուքը, Գևո-
կուր եղբայրները, Ա. Դօէ եւ Տուրգենևսկ-
ին միջնինս միջոցով, Զօլան զարձաւ ոռւսա-
կան Եվրոպա ամսագրի աշխատակի-
ւու 1875 թուից սկսած մինչեւ 1880 թիւը նա-
յրում էր այդ ամսագրի մէջ ամեն ամիս «Պա-
րիզեան նաւականին», որոնց մէջ նա բացատրու-
մար նաւուրալիստիական դպրոցի էական յատ-
կութիւնները եւ պրինցիպները ու նրա առա-
կանական ներկայացուցիչներն էին Շատօրքիան ե-
ւ Հ. Հիւզո, սահմանադրութիւնների պատուի առա-
կանական ներկայացուցիչն էր Ֆօրժ-Զանդ եւ բուտինան, որ-
ի առաջարկութիւն էր Պիտի մահա-

Աւարտելով Թուղօն-Մակերական շրջանը
և զմինաւոր վիպասանը 1894-ին սկսեց մի նոր
շանաւոր աշխատութիւն-եռաբանութիւն, գրե-
ով «Հուրդ», «Հոօմ» եւ «Պարփղ» վէպերը, որ
աեղ գուրս են բերված կաթոլիկ աշխարհի յե-
տադէմ եւ խաւարամիտ ձգառումները։
Էմիլ Զօլյայի վէպերը, որոնք հարիւր հազա-
րաւոր օրինակներով տպագրվում եւ թարգ-
մանվում էին գրեթէ բոլոր լեզուներով ո-
ւարածվում աշխարհի ամեն կողմերը, ստեղծե-

ոռւր-պատմական տեղեկութիւններ բերելու
իրաց հայրենիքը եւ Համբուրգում մեծ հե-
ռագրքութիւն զարթեցնելու արեւելեան ազ-
գերի լեզուի, կրօնի, պատմութեան, գրակա-
ռութեան եւ գեղարուեստի մասին։ Իսկ թ-
իւնչու համար են արեւելագէտների միջազգա-
յին կօնզքէսները միշտ հասարակութեան բոլոր
ասւերի խորին ուշադրութեանը արժանացել
է անհաջող առաջնար ու առ մասինութեան

բրա գլխաւոր պատճառը ուսումնասիրութեան
ոյն ընդարձակ եւ պատասխանատու ասպարէզն
որի հետազօտութեամբ զբաղվել են այս
օնդրէնսերին մասնակցողները Եթէ մենք
թերթենք անցեալ կօնդրէնսերին կարդացված
ուստիսոսութիւնները կը տեսնենք որ նրանք
կերպերում են զանազան գիտութիւններին
ոյն է արեւելեան ազգերի լեզուաշխատութեան
նախօսութեան գրականութեան փիլիսոփա-
ութեան համեմատական կրօնագիտութեան եւ
սզգագրական կուլտուրալատմական եւ աշ-
արհագրական բազմաթիւ հետաքրքիր հարցելու
ն պարունակում իրանց մէջ Հենց գրա հա-
մար արեւելագէտների միջազգային կօնդրէս-
երը ներկայացնում են ոչ թէ նեղ մասնագէտների
համագումարներ, այլ վերոյիշեալ դասա-
սոսութիւնները կարդում են զանազան գիտու-
թիւնների ներկայացուցիչները որոնք որ եւ է
թէկուզ օժանդակ կապ ունեն արեւելագիտու-
թեան ընդարձակ ասպարիզի հետ Բացի գրա-
դից արեւելագիտական միջազգային կօնդրէս-
երի աշխատանքները գիտնական ամբողջ աշ-
արհի ուշադրութիւնն են գրաւում որով
հետեւ գրանց գլխաւոր նպատակն է ծիչտ պա-
տասխանել մարդկութեան մտաւոր կեանքը
ծառաման եւ զարգացման հարցինք իր ճառը
միջում Համբուրգի կառավարիչ-քաղաքագլուխու-
յանկանում է կօնդրէսին նախանձելի աջողութիւն
իր գիտնական նպատակին համանելու համար

ցին գրական այն մեծ դպրոցը, որ յայտնի է «Եկապերիմենտալ» (փորձառական) կամ հաստութալիստիական» դպրոց անունով, որի նախարարելին եղան Բալզակ, Ֆլորեր, Գոդչի իր քննադատական յօդուածների մէջ Զօլան պահանջում է լիբառանից հնագանդվել այն պայմաններին, որոնք պարտադիր են գիտականի համար: «Վիպասանը, ասում է նա, պէտք է հիմնվի փառաերի, բնութեան խիստ ուսումնասիրութեան վրա, նու պէտք է զայտի յուզմունքները, եւ պարզապէս շարադրէ, ինչ որ աեսնում է»: Զօլան միայն մի բանի է երկրպագում:—մաքին եւ նրա վեհ սաեղծագործութեան—la pensee ècrrite—գրված մտածմունքնեւ «Մնացած բոլորը, ասում է նա, ունայնութիւն է, բազէական տեսիլք, որ ատանվում է բամուցու կմիլ Զօլայի վերջին նոր, աւելի նշանաւոր աշխատութիւնը կազմում էին «Չորս Աւետարանիչներ» վերնագրով հատորները, այն է «Բեղման աւորութիւն»—«La Fecundité», «Աշխատութիւն»—Le Travail, «Ճշմարտութիւն»—La Verité, եւ «Ազատութիւն»—«La Liberté»: «Առաջին երկուսը հրատարակվեցին 1890 եւ 1891-ին. երրորդը նոր էր սկսել հրատարակվել եւ նրա մի քանի դուրսիների ոռուսերէն թարգմանութիւնը նոր սկսել էր տպագիր «Новоости» լրագրում, իսկ չորրորդը եղեւի մնաց չը գրված: «Չորս Աւետարանիչներ» աշխատութեան մէջ Զօլան ցոյց էր տալու, ինչպէս արդէն մասսամբ ցոյց է տուել, այս ապագայ սոցիալական կազմակերպութիւնը, որ պէտք է ունենայ մարդկութիւնը:

Որքան էլ անհաշտ հակառակորդներ եւ թշնամիներ ունէր գրական այդ տիտանը, բայց դժուար թէ լինի մէկը, որ չը խոնարհվի նրա հանճարի մեծութեան առաջ:

ԿՐՊՈՍԻ ՀԱՅ ԳԱՂԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Յ. Յավարու վասքը

Նիկոսիա, Կառավարչանիստ քաղաքը, երբեմն մեծաշուք բնակավայր Փրանգ ազնուականութեան, գրեթէ կենորօնն է այն ընդարձակ դաշտին, որ կը գրաւէ ամբողջ կղզու կէս մասը։ Իսկ Նիկոսիայէն դէպի արեւելեան հիւսիս՝ 4—5 ժամ հեռու կը գտնվի ս. Մակարովանքը, ամենահին աւանդապահ կիպրոսի հայութեան, զոր ժամանակակից գրականութեան մէջ առաջին անգամ ծանօթացուց Մերենց, իր

«Թորոս Լեւոնիին» մէջ։
Քաղաքէն մինչեւ Քիզրէա կամ Տէլիրմէնիք

գիւղի մուտքը, ութ մղոն, կառքով կը աեւէ
իբր երկու ժամ։ Ասկէ վերջ կը ոկախ հեծեալ
ճանապարհորդութիւնը։ նախ՝ դալարաւէս Քիդր
բէյի օճապտոյտ երկարութեան մէջէն մէկ
ժամ, եւ յետոյ՝ լեռնային զարիվերը, քարուտ

Վերոյիշեալ ճառից յեաոյ կօնգրէսի նախա-
գահէ առաջարկութեամբ որոշվում է յարգանքի
հեռազիրներ ուղարկել գերմանական կայսրին,
Շվեյցիայի Օսկար Բ. թագաւորին (արեւելա-
գիտական ընկերութեան պատուաւոր անդամ)
և աւստրիական Էրցհերցօգ Ռայնէրին, որոնց
չնորհակալական պատասխանները մի քանի րօ-
պէից յեաոյ ստացվում եւ կարդացվում են
կօնգրէսում:

Կօնդրէսի գլխաւոր բիւրօյի կազմը ընտրեց յետոյ օտար պետառթիւնների եւ գիտական հաստատութիւնների ու հիմնարկութիւնների ներկայացուցիչները եւ պատգամատումները ճառերով ողջունում են կօնդրէսը Գերմանական կառավարութեան կողմից ողջունում է կօնդրէսը դեսպանական խորհրդական դոկտոր Փօն Ռոգէն, Մեքենքուրդեան կառավարութեան կողմից պրօֆ. Բօլք, աւասրիական կառավարութեան եւ համալսարանների կողմից պրօֆ. Ռայնիշ, ունգարական կառավարութեան կողմից բայխստագի անդամ Գրասմարիկ, Խտալիայի կողմից պրօֆ. կոմս Դը-Գուլբերնատիս, Հնդկաստանի կողմից Լիալ, Գրանսիական կառավարութեան կողմից պրօֆ. Գորդիէ, Ռուսաստանի կողմից պրօֆ. Նասուֆալ, Հվեդական թագաւորի եւ կառավարութեան կողմից պրօֆ. Իօհաննան, Շվեդիայի գիտական հաստատութիւնների կողմից պրօֆ. Բլայն, եզիզուական կառավարութեան կողմից Անմէդ Չեքի քէյ, Դանիայից Թուման, Զերնօզօրիայի իշխանութեան կողմից հիւպատոս Ռամադանօվիչ, Պարսից պետութեան կողմից Գրանսկէն մի երկար ու հիմնաւոր ճառով ողջունում է դեսպանական խորհրդական Յովհաննէսո խան Մասենեան եւ այն; Դրանով եւ վերջանում է ուսաջին ժողովը:

Հ. Բարսեղեան

